

נתמוך היום באלג'יריה של אחר!

אלג'יריה החופשית, הדמוקרטית, השלמה — קום תקום!
 ניתוק שיחות אחיזת עליידי צרפת לא יוכל למנוע הכרח זה, שנקנה בדם מאות אלפי בני אלג'יריה. עמי אסיה ואפריקה תומכים במלחמתו הצודקת של העם האלג'ירי. שוחרי החופש ובעלי המצפון בעולם כולו תומכים בשאיפתו הנחושה לעצמאות.

עם ישראל חייב לתפוס את מקומו בחזית זו.

ממשלת צרפת מנסה לשכנע את דעת הקהל כאילו עמדת הממשלה הזמנית של הרפובליקה האלג'ירית היא המונעת את השגת השלום.

האמת היא שממשלת צרפת מציגה כלפי הממשלה האלג'ירית תנאים ודרישות שהעם האלג'ירי לא יוכל לקבלם, מבלי לבגוד בעתידו ובזכויותיו. מה הן תביעותיה של ממשלת צרפת?

- שתמורת עצמאות למראית עין תתחייב אלג'יריה להישאר משועבדת למעצמה הקולוניאלית.
- שיעניקו זכויות יתר לקולוניס הצרפתיים, ושבני אלג'יריה יישארו מופלים לרעה ומקופחים בארצם שלהם.
- שיוחכרו לצמיתות בסיסים צבאיים לצרפת, אשר ישמשו איום מתמיד על עצמאות אלג'יריה, ושיסבכו את יחסיה עם מעצמות העולם.
- שהכלכלה של אלג'יריה תנוהל גט להבא מפאריס.
- שהממשלה הזמנית תוותר מראש על סאחרה העשירה באוצרות סבע.

חברי ממשלת אלג'יריה, שרובם השתתפו במלחמת החופש בשנות הקרב, אינם בוגדים וסיכמו לקבל את התביעות המשפילות והמכשילות הללו. ועתה מחפשת ממשלת צרפת באלג'יריה סוכנים מכורים, שיקבלו את תנאיה.

על כן אחראים שליטי צרפת להמשכת שפיכות הדמים באלג'יריה.

דעת הקהל בעולם יודעת את האמת, תומכת במאבק האומה האלג'ירית ומכירה בממשלה הזמנית.

אנו קוראים את הציבור הישראלי לתמוך בשאיפת האלג'ירי-

רית לעצמאות אמת.

אנו סמוכים ובטוחים שהממשלה האלג'ירית הזמנית תכונן ברפובליקה העצמאית משרד דמוקרטי מתקדם, אשר יבטיח זכויות אורח שוות לכל בני אלג'יריה, ללא הבדל דת ולאום.

אנו סמוכים ובטוחים שהממשלה האלג'ירית תכבד ותקיים את ההצהרות שנמסרו מפי שריה לחברי הוועד הישראלי למען אלג'יריה חופשית, ושעליהן חזר בימים אלה ראש הממשלה האלג'ירית באחיזתו, כי יהודי אלג'יריה ייהנו משחיתן וזכויות מלא, ותהיה להם האפשרות לבחור את אורחיהם מרצונם החופשי וללא כפייה.

אנו מאמינים, שתמיכת עם ישראל בשאיפות העצמאות של

העם האלג'ירי בהווה, תשמש יסוד איתן ליחסי ידידות בין

שני העמים בעתיד, וכך תסייע לסלילת הדרך אל השלום בין

ישראל לשכנותיה.

הוועד הישראלי למען אלג'יריה חופשית

כתובת הוועד: ת.ד. 3006, תל-אביב.

והגוש האפרו-אסיאתי. יהיה זה סופם של רוכלי השוק הפרסי.

בטחון

דעתו של חייל

"הערבים מקבלים נשק חדש. צבאם מת-עצם. ב-1962 בחדאי תהיה מלחמה. תשור בתנו צריכה להיות: כוננות, רכש מוגבר, אחריות בטחונית, מלחמת-מנע." זו תורת הבטחונים בישראל, ופרסידיון ישות' הם וביאיה.

פעם קיבל העם את דבריהם כאמת ל-אמיתה. אך השנה האחרונה, על גילויי הזיופים, התככים, סחר-הנשק והזניזות ה-נוראה, שינתה את המצב. הילת הבטחון נעלמה, ואת מקומה תפסה הסלידה מן ה-בטחונים העכור.

אלא שהאזרח החושב, החרד לכטחון ה-מדינה, שאל את עצמו: מה באמת מצבי הבטחוני על ישראל? מה הסכנות האורבות לה ומה כוחה להתגבר עליהן?

שאלות ותשובות. קיימים במדינה אנשי צבא ובטחון שאינם נמנים דחוק עם צמרת מערכת הבטחון. אומנם לא עסקו בסחר-נשק כשמעון פרס, אך כאשר קיום המדינה היה מוטל על כפות המאזניים ב-תשי"ח, היו כבר מפקדי חטיבות וחזיתות. אל אחד מאלה, שמעון אביון, פנה ה-שבוע העולם הזה, בבקשה שישב על כמה שאלות. אביון, מי שהיה מפקד חטיבת גבעתי בקרבות הקשים ביותר נגד הצבא המצרי ב-1948 והמכהן כיום כמוזכר הקי-בוץ הארצי של השומר הצעיר, לא ניתק את קשריו עם בעיות הבטחון של המדינה. כאישהקשר של הקיבוץ הארצי עם צה"ל, בקי הוא לחלוטין במצבה הבטחוני של ה-מדינה.

שאלה: דוברים שונים קובעים כי ב-1962 יגיע צבא רע"ם למצב שבו יוכל לתקוף את ישראל, תוך אמונה שיחסי-הכוחות הצבאיים יהיו לטובתו. מה דעתך על הערכה זו?

תשובה: זאת גישה מוטעית, לראות שאלת שלום ומלחמה כמבוססת רק על יחסי-כוחות צבאיים. אומנם, הרוץ הצב-אית של כל מדינה מהווה גורם יסודי, וברור שכל שלטון ינסה לדאוג לכך שכוח זה יהיה במצב שיכלל למלא את תפקידו. אך מספר קני התוחכים או עוצבות השר-יון, או רמת האימונים — לא הם שיקבעו. יש תהליכים מדיניים — כוחות גלוי-באליים — שהם הקובעים. קובע הרקע ה-מדיני: באיזו מידה יוכל התוקף לגייס דעת-קהל עולמית, ובאיזו מידה יש ליריבו תמיכה, הבנה וידידים בנירה הבינלאומית. כך שלא רק היכולת הצבאית קובעת מתי — ואם — תהיה מלחמה.

אני רוצה גם להוסיף, שהעמדת הדברים כאילו כוח צבאי פועל עצמאית, בלי נתו-נים פוליטיים, מביאה אותנו לראייה מעוותת של התפקיד שכוח צבאי צריך למלא ב-מדינה.

שאלה: כדי לקדם את פני הרעה, נאמר, יש לפתוח במלחמת-מנע יזומה. מה דעתך?

תשובה: בשבילי, השם שניתן לצבא שלנו אינו צירוף מיקרי של אותיות. הוא אומר בדיוק מה תפקידו של צבא זה. אני סולד מגישתם של הרוצים לראות בישראל מדינה פרוטית של הים התיכון.

שאלה: שאלת בכל זאת השאלה, מה לעשות לקידום פני התקפה אפשרית?
תשובה: מכיון שהשיקולים העיקריים אינם צבאיים אלא מדיניים — עלינו לפעול במישור זה. ובמישור זה איננו לגמרי חס-ריאונים. יש בידינו להכריע לגבי נתונים אלה.

שאלה: הושמעה אזהרה מבילה, כי המצרים עלולים לפתוח בהתקפת-פתע. ש-תתפוס את צה"ל בלתי-מוכן. בראש ורא-שונה עלולים הם להנחית מכת מוות על חיל האוויר שלנו. מה הערכתך?

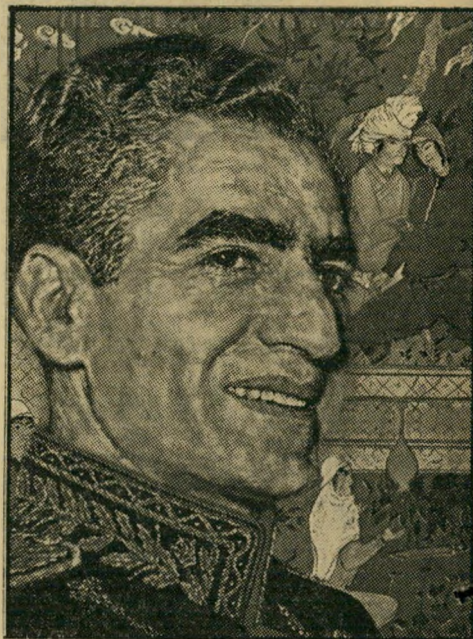
תשובה: איני מאמין באפשרות של התקפת-פתע בקנה מידה גדול. ברור ש-יכולה להיערך התקפת-פתע נגד ישוב-ספר זה או אחר. אבל אם מדובר בהתקפה ב-גממה להשיג הכרעה סופית — לא יתכן דבר כזה. לרשות המדינה עומדים אמצעים טכנולוגיים ומסגרות אירגוניות של התראה, הופכים זאת לבלתי-מתקבל על הדעת ש-כוח עיקרי של מדינה יוכל להיערך להת-קפה בסודיות. כי המדובר בגיוס הכוח והכנת המצבורים, בהכנה למעבר לחי-שעת-חירום בשטח האזרחי, הכנת העורף מבחינה נפשית ופסיכולוגית. כל הדברים הללו ישמשו התראה מספקת, כדי להתכונן, ואשר לחיל האוויר — ברור שכל חיל כזה, (המשך בעמוד 12)

המלוכה הנוכחית הועלתה על נס דחוק תקופת כורש ויורשיו. התקופה המוסלמית — אחת המפוארות בתולדות איראן — זכתה לבזו, נחשבה לתקופה של התנחנות.

מכאן שהגויס אלה מתייחסים לערבים בזלזול. מאחר שהקצינים והפיקודים קשו-רים לחיים ולמחת עם המערב, הם רואים בעבד-אל-ג'אצר אויב מסוכן, וזוהי סיבה נר-ספת לידידות עם ישראל, הנחשבת כאן ל-מבצר של הגוש המערבי. אנטי-ערבי, אנטי-סובייטי ואנטי-נייטראליסטי.

נעריה-החצר. לרוץ מזלה של המדינות הישראליות, נראה כיום כי הימים של חוגים אלה — ספרים. המוני איראן, ובעיקר ההמונים בערים, סולדים בגלוי מפני השחיתות המח-רדה השוררת במדינה. מן המשטר הפי-אודלי הרקוב, ומן הצבא. מאחר שכל אלה קשורים עם המערב, דוגלים המונים אלה עתה בנייטראליזם.

לפני מספר שבועות נראה היה כי מה-פכה ועמדת לפרוץ בכל רגע. גם האמריק-

השאה

הוא אמיני, יום יבוא

אים הבינו זאת. על כן הכריחו את השאה, המקיים כאן דיקטטורה מוחלטת, לפטר את הממשלה ולמנות כראש-הממשלה את עלי אמיני.

אמיני היה שר בממשלה שהגיעה לשלטון כאשר פלשו האנגלים והאמריקאים לאיראן, במלחמת-העולם השנייה, וגירשו את השאה הקודם. אבי השאה הנוכחי. הוא כיהן שוב בממשלה שתפסה את השלטון אחרי סילוקו של הדיר מוחמד מוצאדק הנייטראליסטי, שהלאים את הנפט. הוא היה שגריר איראן בהאשינגטון. הוא קשר עם המערב, אך הנהו פחות ריאקציוני מנעריה-החצר של ה-שאה.

עתה מנסה אמיני להציל מה שניתן עוד להציל. הוא התחיל ברפורמה כלשהי. אין זו מהפכה של ממש, אך הוא סילק מהכו-ר נתם כמה וכמה קצינים שסרחו יתר על המידה. ביניהם שני קצינים שגם השאה החל פוחד מפניהם: ראש שרות-הבטחון הפוליטי, וראש המודיעין הצבאי.

סוף ירח הדבש. אך נדמה כי אמיני בא מאוחר מדי, עושה מעט מדי. הוא נמי-צא בין שתי הזרועות של צבת. סילוק הקצינים הרגיו את צמרת הצבא, ובכל רגע יכול לקרות שהשאה ירשה לצבא לחולל הפיכה ולסלק את אמיני. אחד הקצינים, הגנרל טימור באכטיאר, כלל אינו מסתיר את כוונתו לחולל הפיכה כזאת.

מצד שני מתגבשת החזית הלאומית. ה-קשורה גם עם מפלגת טוזה הקומוניסטית. בראש החזית עומד הד"ר מוצאדק, שנשאר גיבור ההמונים באיראן. אולם מוצאדק הוא זקן מדי מכדי להיות מנהיג אמיתי. הוא סמל, שמאחוריו פועלים מנהיגים נימצים יותר. הם מאמינים כי יומם קרוב מאוד.

אם תגיע החזית הלאומית לשלטון, יסולקו השאה וכל הכנופיה הצבאית הקשורה ב-ישראל. המשטר החדש יהיה נייטראליסטי, וישליך את יתרו על גמאל עבד אל-נאצר

• שמיסדו היה ריזה פאחלווי, סמל צבא הפרסי, שכוון קיסרות אחרי מלחמת העולם הראשונה.

חתום עלי!

החיתוך קואליציה מפא"י-חרות?

אתגר

דמי מנוי לשנה: 7.50 ל"י דמי מנוי לחצי שנה: 3.75 ל"י
 כתובת המערכת והמינהלה: ת.ד. 3006, תל-אביב